LACTANTIUS

Oberitalien, 2. Drittel 15. Jh. (nach Wasserzeichenbefund) Seite 104v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

Aurei audite uerba.

Precipuū dei preceptum.

Euripides.

XVII.

Sūma disputationis carneade cōtra iusticiam.

Exemplū clarum.

& caduca sunt omnia & preferunt sealtens hominem. & dedignit. ut cōten
dunt: quo nihil fedius. nihil arrogantius. nihil a sapientia ratione sumo
tius: Rebus n. celestibus contraria sunt ista umana terrena: Sic n. sapia
hōm summa stultitia est apud deum: stultitia: ut docui: sūma sapientia
est: Sic deo humilis & abiectus est: qui fitū conspicuus. & sublimis ita:
Nam ut taceam: q hec pūta tie bona: quibus magnus honor tribuitur:
uirtuti contraria sunt: & uigorem mentis enaru eneruant: Que tādem
pōt firma esse nobilitas: que opes: que potentia: cū possit deus reges quoq
ipsos inferiores esse infimis facere: Et ideo consulens nob deus mr̄ diuina
precepta illud precipue posuit: Qui se extollit humiliabitur. & qui se humiliat
exaltabitur: cuius precepti salubritas docet. q qui se apud hominē planū fe
cerit: humilemq se prebuerit: hic apud deū precellens & insignis habeatur:
Neq n. falsa est illa sūa: que apud Euripidem fertur in hunc modum:
que hic mala putantur: hec sunt in celo bona:-

Exposui causam cur phi nec inuenire iusticiam: nec defendere
potuerunt: Hunc redeo ad id: quod intenderam. Carneades
ergo quoniam erant infirma: que a phis afferebantur: simplic
audatiam refellendi: Qua refelli posse intellexit: Cuius disputationis
sūma hec fuit. Iura sibi homines pro utilitate sanxisse. s. varia pro moribus. &
apud eosdem pro temporibus sepe mutata. Ius aut naturale esse nullū omī
& homines & alias animantes ad utilitates suas natura ducente ferri:
Proinde aut nullam esse iusticiam. aut si sit aliqua: sūmā esse iusticiam quo
niam sibi noceret alienis modis consulens: & inferebat hec argumenta.
Omnibus pplis: qui florent impio: & romanis quoq ipsis: qui totius orbis
potiuntur. si iusta uelint esse hoc est si aliena restituant ad casus esse redeū
dum: & in necitate & miseria uiuendum: Tum omissis coibus ad propria
veniebat: Bonus uir inquit si habet seruū fugitiuū vel domū insalubrem
ac pestilentem: que nitra solus sciat. & ideo prescribit: ut uendat: uirū ne pro
fitebitur fugitiuum esse: vel pestilentem domū vendere: an celabit emptorem:
Si profitebitur emptori fugitiuū esse: bonus quidam quia non fallet: sed tame
stultus iudicabitur. Qua uel paruo vendi vel oino non uendet. Si celauerit.
erit quidem sapiens Qua rei consulet: sed idem malus: Qua faller. Rursus
si repiat aliquem: qui auriculum se putet vendere: cū sit illud aurū: aut plū
bum cum sit argentum: tacebit ne: ut id paruo emat: an indicabit: ut magno.
Stultum plane iudetur malle magno. Vnde milli volebat. & eum qui sit iusta
ac bonis stultum esse: & eum qui sit sapiens: malum: & tame sine pnicie fieri
posse: ut sint homines paupertate contenti: Transcendebat ergo ad maiora: in qbq